

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8012/2025
24.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Смиљана Ристић, адвокат у ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Мирсад Мудеризовић, адвокат у ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Мирза Рамусовић, адвокат у ..., ради утврђења права својине и по противтужби тужене ББ из ..., против тужиле-противтужене АА из ... и тужене ВВ из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиле - противтужене АА изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3114/24 од 06.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 24.12.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле - противтужене АА изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3114/24 од 06.03.2025. године у тачки 2. став други и четврти изреке.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару П. бр. 34/24 од 05.09.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле АА којим је тражила да се утврди да је ванкњижни власник и држалац у делу од 1/1 по основу сопственог стицања и изградње на непокретности, и то породично-стамбеној згради, објекат број 1, површине 56 м², постојећи на кп. бр. ... КО ..., по листу непокретности бр. ... КО ..., број етажа Пр1+поткровље, објекат изграђен без одобрења за градњу, као и на делу кп. бр. ... КО ... који је потребан за редовну употребу овог објекта, што би тужена-противтужиле ББ и тужена ВВ биле дужне признати тужиле противтуженој и дозволити јој да се укњижи као власник и држалац на истој непокретности. У ставу другом изреке усвојен је тужбени захтев тужиле АА, па је утврђено да је тужила власник и држалац по основу наслеђа иза смрти оца ГГ из ... у делу од 1/3 на помоћној згради број 2, површине у основи 0,43 ари, изграђеној на кп. бр. ... КО ..., уписаној у В2 листу непокретности бр. ... КО ... и да је корисник на делу од 1/3 од кп. бр. ... КО ..., земљиште под зградом у површини од 0,56 ари, земљиште под зградом у површини од 0,43 ари и земљиште уз зграду површине 0,58 ари, укупне површине 1,57 ари, уписане у лист непокретности бр. ... КО ..., што су тужене дужне признати тужиле и дозволити јој да се укњижи као власник и држалац на 1/3 помоћног објекта број 2 на кп. бр. ... КО ..., те као корисник у

делу од 1/3 од кп. бр. ... КО ..., код СКН У ставу трећем изреке усвојен је тужбени захтев тужиле АА, па је утврђено да је тужила власник и држалац по основу наслеђа иза смрти пок. ДД из ... на делу од 1/12 од помоћног објекта број 2, површине у основи 0,43 ари, постојећи на кп. бр. ... КО ..., уписан у В2 листу непокретности бр. ... КО ... и да је корисник на делу од 1/12 од кп. бр. ... КО ..., по листу непокретности бр. ... КО ..., што су тужене дужне признати тужили и дозволити јој да се укњижи као власник и држалац на делу од 1/12 од помоћног објекта број 2 на кп. бр. ... КО ..., те као кориснику у делу од 1/12 од кп. бр. ... КО ..., код СКН У ставу четвртом усвојен је противтужбени захтев тужене ББ, па је утврђено према тужили-противтуженој АА и туженој ВВ да заоставштину сада пок. ГГ из ... представља кп. бр. ... КО ..., потес ..., земљиште под зградом површине 0,56 ари, земљиште под зградом површине 0,43 ари и земљиште уз зграду површине 0,58 ари, укупне површине 1,57 ари, уписане у лист непокретности бр. ... КО ..., затим помоћна зграда број 2, површине у основи 0,43 ари, изграђена на кп. бр. ... КО ..., уписана у В2 листу непокретности бр. ... КО ... и стара породична стамбена кућа, димензија у основи 540x380, спратности приземна, која је била постојећа на старој кп. бр. .../... КО У ставу петом усвојен је противтужбени захтев тужене-противтужиле ББ, па је утврђено према тужили-противтуженој АА и туженој ВВ да је тужена-противтужила ББ по основу наслеђа иза смрти оца сада пок. ГГ корисник са уделом од 1/3 на кп. бр. ..., потес ..., земљиште под зградом површине 0,56 ари, земљиште под зградом површине 0,43 ари и земљиште уз зграду површине 0,58 ари, укупне површине 1,57 ари, уписане у лист непокретности бр. ... КО ... и држалац са уделом од 1/3 на помоћној згради број 2 површине у основи 0,43 ари, изграђеној на кп. бр. ... КО ..., уписаној у В2 листу непокретности бр. ... КО ..., као и ванкњижни власник са уделом од 1/3 на старој породичној кући, димензија у основи 540x380, спратности приземна, која је била постојећа на старој кп. бр. .../... КО ..., што су тужила-противтужена АА и тужена ВВ дужне признати туженој-противтужили ББ. У ставу шестом усвојен је противтужбени захтев тужене-противтужиле ББ, па је утврђено да заоставштину сада пок. ДД из ... представља 1/3 права коришћења на кп. бр. ... КО ..., потес ..., земљиште под зградом површине 0,56 ари, земљиште под зградом површине 0,43 ари и земљиште уз зграду површине 0,58 ари, укупне површине 1,57 ари, уписане у лист непокретности број ... КО ... и 1/3 права својине и државине на помоћној згради број 2, постојећој на кп. бр. ... КО ..., уписаној у В2 листу непокретности бр. ... КО У ставу седмом обавезане су тужене ББ и ВВ да тужили АА солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 791.570,00 динара. Ставом осмим изреке обавезане су тужила АА и тужена ВВ да туженој ББ солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 1.039.657,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3114/24 од 06.03.2025. године, под тачком 1. изреке одбијене су као неосноване жалба тужиле-противтужене АА и жалба тужене ВВ и потврђена је првостепена пресуда у ставу другом изреке, у ставу трећем изреке, у ставу четвртом изреке, у ставу петом изреке у делу у ком је утврђено према тужили АА и туженој ВВ да је тужена-противтужила ББ по основу наслеђа иза смрти оца, сада пок. ГГ, корисник са уделом од 1/3 кп. бр. ... КО ... и држалац са уделом од 1/3 помоћне зграде број 2 површине у основи 0,43 ари, изграђене на кп. бр. ... КО ..., и у ставу шестом изреке. Под тачком 2. изреке преиначена је првостепена пресуда тако што је: у првом ставу утврђено према туженима ББ и ВВ да је тужила АА ванкњижни власник и држалац са уделом од 5/12 породично-стамбене зграде, објекат број 1,

површине 56 м2, постојећи на кп. бр. ... КО ..., по листу непокретности бр. ... КО ..., број етажа Пр1+поткровље, објекат изграђен без одобрења за градњу, што су тужене ББ и ВВ дужне признати тужили и дозволити јој да изврши укњижбу наведеног права на описаној непокретности; у другом ставу одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле АА у делу у ком је тражила да се према туженима ББ и ВВ утврди да је тужила ванкњижни власник и држалац у идеалном делу од још 7/12 породично-стамбене зграде, објекат број 1, површине 56 м2, постојећи на кп. бр. ... КО ..., по листу непокретности бр. ... КО ..., број етажа Пр1+поткровље, објекат изграђен без одобрења за градњу, као и на делу кп. бр. ... КО ... који је потребан за редовну употребу овог објекта; у трећем ставу одбијен је као неоснован противтужбени захтев тужене ББ у делу у ком је тражила да се према тужили АА и туженој ВВ утврди да је тужена ББ по основу наслеђа иза смрти оца, пок. ГГ, ванкњижни власник са уделом од 1/3 на старој породичној кући димензија у основи 540x380, спратности приземна, која је била постојећа на старој кп. бр. .../... КО ..., што би тужила АА и тужена ВВ биле дужне признати туженој ББ, и у четвртном ставу одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка. Под тачком 3. у изреци другостепене пресуде одбијен је као неоснован захтев тужене ВВ за накнаду трошкова поступка поводом изјављене жалбе.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је одбијен тужбени захтев тужиле за утврђење да је власник у још 7/12 идеалних делова породично – стамбеног објекта, тужила АА је изјавила благовремену и дозвољену ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући другостепену пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23-др. закон), Врховни суд је оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нису основани ревизијски наводи да је другостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку, јер није правилно оценио изведене доказе. Насупрот тим наводима, другостепени суд је прихватио чињенично стање утврђено у првостепеном поступку као потпуно и правилно, али је на основу тако утврђених чињеница извео другачији материјалноправни закључак у погледу обима својинског удела тужиле. Са тим у вези, нема ни битне повреде у вези са обавезом отварања главне расправе пред другостепеним судом, јер другостепени суд није утврђивао нове чињенице, нити мењао чињенично стање утврђено на основу доказа изведених пред првостепеним судом.

Према утврђеном чињеничном стању, предметну кп. бр. ... КО ... (ранији број парцеле .../...) са кућом и помоћним објектом у ... улици у ..., купили су баба по оцу и отац тужиле, тужене ББ и сада пок. ГГ, супруга тужене ВВ. Катастарска парцела бр. ... КО ... настала је први пут као парцела обновом премера Града Новог Пазара 2011. године, на месту где је пре обнове премера била парцела број .../.... Након куповине куће, у исту се уселио отац тужиле, тужене ББ и сада пок. ДД, сада пок. ГГ, са мајком ЂЂ и супругом ЕЕ. ГГ преминуо је ...1972. године, а његови наследници су тужила, тужена

ББ и сада пок. ДД. Породична заједница између АА, ББ и ВВ постојала је до 1984. године, када се ББудала, након чега је отишла да живи са својом породицом, док су АА и ДД наставили да живе заједно у породичној кући до 2014. године, када се ДД оженио, након чега је АА отишла да живи са својом породицом. На кп. бр. ..., потес ..., уписаној у листу непокретности привремени број ... КО ..., у површини од 1,57 ари, као ималац права својине уписана је Република Србија, а као ималац права коришћења ДД из ..., а на породичној стамбеној згради површине 56 м² и помоћној згради површине 43 м², објектима изграђеним без дозволе на садашњој кп. бр. ... КО ..., као држалац је уписан ДД. Током бомбардовања 1999. године, стара кућа која је постојала на садашњој кп. бр. ... КО ... (ранији број парцеле .../...) већим делом је срушена (по налогу инспекције) и више није била за употребу и коришћење, након чега је саграђен нови објекат и то садашњи објекат број 1 површине 56 м², постојећи на кп. бр. ... КО ..., уписан у листу непокретности бр. ... КО ..., број етажа Пр + поткровље, као објекат изграђен без одобрења за градњу. Наведени објекат – кућа грађен је као породична кућа, а у њеној изградњи највише је помогла Општина Нови Пазар, кроз програм обнове штете настале на објектима приликом НАТО бомбардовања. Радове на изградњи изводило је ГП „Развитак“ из Новог Пазара, по налогу и за рачун Општине, а помогла је и фирма „ЖЖ“ у виду грађевинског материјала. Делом је кућа саграђена и од средстава која је уложила тужила, док је супруг тужене ББ урадио електроинсталацију на кући, унутрашње степенице и поставио ограду на степеништу, док је сада пок. ДД физички радио на изградњи куће од темеља до изградње у целости. Грађевинска вредност предметног објекта износи 31.900 евра, односно 3.738.999,00 динара, тржишна вредност објекта број 1, без земљишта, износи 40.000 евра, односно 4.688.400,00 динара. У поступку расправљања заоставштине пок. ДД тужила је упућена да покрене парнични поступак против тужених, ради утврђивања права својине на породичној стамбеној згради у улици ... у На основу тих чињеница првостепени суд је одбио тужбени захтев тужиле за утврђење стварних права на породично-стамбеној згради – објекту број 1 и припадајућој катастарској парцели.

Одлучујући о тужбеном захтеву тужиле за утврђење да је тужила искључиви ванкњижни власник и држалац, у делу од 1/1, по основу сопственог стицања и изградње, на породично-стамбеној згради, објекат број 1, површине 56 м², постојећи на кп. бр. ... КО ... и на делу кп. бр. ... КО ... који је потребан за редовну употребу овог објекта, полазећи од одредаба члана 20. став 1, члана 21, члана 22. став 1, члана 24. став 1. и члана 25. став 1. Закона о основама својинскоправних односа и члана 16, члана 17. став 1. и члана 21. став 1. Закона о грађевинском земљишту, првостепени суд је закључио да је овај тужбени захтев тужиле неоснован. По оцени првостепеног суда, тужила није доказала да је породични стамбени објекат број 1 изградила само својим средствима и само својим радом, с обзиром на то да из свих изведених и од суда прихваћених доказа произилази закључак да су изградњу спорног објекта помогли и Општина Нови Пазар, фирма „ЖЖ“, као и да су у изградњи истог активно учествовали и сада пок. ДД и муж тужене ББ. Притом, тужила није доказала да је постојао усмени договор између ње, сестре ББ и брата сада покојног ДД да нова кућа треба да припадне њој у својину.

С обзиром на то да је на основу изведених доказа првостепени суд утврдио да су предметне непокретности биле у поседу оца тужиле, тужене ББ и сада пок. ДД, сада

пок. ГГ у моменту смрти 1972. године, то је усвојен тужбени захтев тужиље као у ставу другом изреке првостепене пресуде.

Имајући у виду да је тужила у поднеску од 19.08.2024. године делимично признала тужбени захтев тужене ББ, изражен у ставу првом петитума противтужбе, првостепени суд је усвојио противтужбени захтев тужене ББ којим је тражила да се утврди да заоставштину сада пок. ГГ чине кп. бр. ... КО ..., помоћна зграда број 2 на овој парцели и стара породична стамбена кућа која је била постојећа на ранијој кп. бр. .../... КО ..., те је одлучио као у ставу четвртом изреке побијане пресуде.

С обзиром на одредбе члана 36. Закона о основама својинскоправних односа и члана 212. Закона о наслеђивању, а како је утврдио да су тужила, тужена ББ и сада пок. ДД, ћерке и син пок. ГГ, који није имао других потомака, првостепени суд је закључио да су тужила, тужена ББ и сада пок. ДД по сили закона у моменту смрти ГГ ...1972. године постали држаоци по основу наслеђа на по идеалној 1/3 од помоћног објекта број 2, постојећег на кп.бр. ... КО ..., као и корисници на идеалној 1/3 на кп. бр. ... КО ..., па је суд одлучио као у ставу другом и петом изреке првостепене пресуде. Пошто је утврдио да је тужена ББ по сили закона у моменту смрти ГГ ...1972. године постала држалац и ванкњижни власник са уделом од 1/3 на старој породичној кући, првостепени суд је усвојио противтужбени захтев ове тужене и у односу на стару породичну кућу, како је то наведено у ставу петом изреке побијане пресуде.

Даље је првостепени суд утврдио да је основан и противтужбени захтев тужене ББ којим је тражила да се утврди да заоставштину сада пок. ДД представља 1/3 права коришћења кп. бр. ... КО ... и 1/3 права својине државине на помоћној згради број 2 на наведеној парцели, због чега је одлучио као у ставу шестом изреке побијане пресуде.

Како је утврдио да заоставштину сада пок. ДД представља 1/3 права коришћења на кп. бр. ... КО ... и 1/3 права својине државине на помоћној згради број 2 на кп.бр. ... КО ..., а да су законски наследници сада пок. ДД супруга ВВ и сестре АА и ББ и то као наследници другог наследног реда сходно члану 12. Закона о наслеђивању, то по оцени првостепеног суда произилази да супруга ВВ наслеђује 1/2 његове заоставштине, док другу половину наслеђују сестре АА и ББ, односно по 1/4 од његове идеалне 1/3, тј. 1/12, из чега је првостепени суд закључио да је основан тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је власник и држалац по основу наслеђа иза смрти пок. ДД на делу 1/12 од помоћног објекта број 2 на кп. бр. ... КО ... и да је корисник на делу од 1/12 на кп. бр. ... КО ..., због чега је првостепени суд одлучио као у ставу трећем изреке побијане пресуде.

Другостепени суд налази да је првостепени суд правилно и потпуно утврдио чињенично стање, а издваја да је стари стамбени објекат представљао заоставштину сада пок. ГГ, јер је тај објекат постојао када је ГГ преминуо ..1972. године, тако да су ГГ наследници моментом његове смрти на основу члана 135. тада важећег Закона наслеђивању („Службени лист СФРЈ“, број 42/65-пречишћен текст) постали власници овог објекта са по 1/3 и имали су право својине на том објекту све док је он постојао, односно док није 1999. године порушен због оштећености током бомбардовања, када је

њихово право својине на овом објекту престало у смислу одредбе члана 47. став 1. Закона о основама својинскоправних односа.

Даље, другостепени суд образлаже да, с обзиром на то да је стари стамбени објекат, на коме су тужила, тужена ББ и сада пок. ДД били сувласници по основу наслеђа оца, са по 1/3, срушен због оштећења током бомбардовања 1999. године, да су у изградњи новог објекта учествовали сви сувласници, да је у изградњи објекта помагала и локална самоуправа уз ангажовање привредних субјеката са тог подручја, те да нису пружени докази да је постигнут споразум свих сувласника предметних непокретности о деоби тих непокретности, нити да се нови стамбени објекат гради само за неког од сувласника порушеног стамбеног објекта, а не за све, произилази да су изградњом на описани начин тужила, тужена ББ и сада пок. ДД на новосаграђеном стамбеном објекту стекли право својине са истим сувласничким уделима које су имали и на старом објекту, јер нови објекат није саграђен да би припао само неком од сувласника, већ да замени порушени објекат. На то указује и чињеница да је стари стамбени објекат порушен по налогу надлежног инспекцијског органа, а не на основу договора сувласника да се стари стамбени објекат замени новим. С обзиром на наведено, другостепени суд закључује да није од значаја колико је појединачно учешће сваког од сувласника у изградњи сада постојећег стамбеног објекта. На основу свега наведеног, Апелациони суд је, применом одредбе члана 390. ЗПП, жалбе тужиле и тужене ВВ, одбио као неосноване, и побијану пресуду потврдио у ставу другом изреке, у ставу трећем изреке, у ставу четвртном изреке, у ставу петом изреке, у делу у ком је утврђено према тужили АА и туженој ВВ да је тужена ББ, по основу наслеђа иза смрти њеног оца, сада пок. ГГ из ..., корисник са уделом од 1/3 кп. бр. ... КО ... и држалац са уделом од 1/3 помоћне зграде број 2, површине у основи 0,43 ари, изграђене на кп. бр. ... КО ..., као и у ставу шестом изреке.

Применом одредбе члана 394. тачка 4. ЗПП, Апелациони суд у Крагујевцу је преиначио побијану пресуду у ставу првом изреке, тако што је усвојио тужбени захтев тужиле за утврђење да је ванкњижни власник и држалац на сада постојећем стамбеном објекту на кп. бр. ... КО ... са уделом од 5/12 (1/3 или 4/12 по основу сопственог стицања и 1/4 од 1/3, што износи 1/12 по основу наслеђа брата ДД), док је у преосталом делу, за утврђење да је тужила ванкњижни власник и држалац на овом објекту са још 7/12, као неоснован одбио. Пошто тужили по основу наслеђа оца пок. ГГ и брата пок. ДД припада укупно 5/12 од права коришћења кп. бр. ... КО ..., колики је њен удео и на стамбеном објекту број 1 и помоћном објекту број 2, другостепени суд је одбио тужбени захтев тужиле и у делу у ком је тужила тражила да се утврди да је ванкњижни власник и држалац на делу кп. бр. ... КО ... који је потребан за редовну употребу стамбеног објекта број 1 на овој парцели, јер је тужили признато право коришћења на парцели сразмерно признатом праву на објектима. Апелациони суд у Крагујевцу је преиначио побијану пресуду и у делу става петог изреке који се односи на утврђење да је тужена ББ ванкњижни власник са уделом од 1/3 на старој породичној кући, јер та кућа више не постоји, пошто је порушена 1999. године, тако да је на њој, на основу члана 47. став 1. Закона о основама својинскоправних односа, право својине, па и право својине тужене ББ, престало да постоји и то још пре покретања ове парнице. На основу наведеног, Апелациони суд је одлучио под тачком 2. став први, други и трећи изреке пресуде.

Тужила АА ревизијом побија другостепену пресуду са образложењем да је предметна кућа грађена искључиво за њене потребе становања, те да из изведених доказа не произлази да су тужени имали било каквог значајнијег финансијског учешћа у изградњи породичне куће.

Ревизија тужиле није основана.

Правноснажном другостепеном пресудом утврђено је да је тужила власник и држалац са уделом од 5/12 породично-стамбене зграде, објекат број 1, површине 56 м², постојећи на кп. бр. ... КО ..., док је одбијен тужбени захтев за утврђење да је тужила власник још 7/12 идеалних делова предметне непокретности те да у тој сразмери има и право коришћења земљишта за редовну употребу објекта, у ком делу тужила побија другостепену одлуку.

Нису основани ревизијски наводи да другостепени суд није дао разлоге на основу којих је закључио да је предметни објекат у сувласништву странака.

Ово из разлога што су нижестепени судови, полазећи од утврђеног чињеничног стања, закључили да је стари стамбени објекат, који се налазио на предметној парцели, представљао заоставштину оца тужиле, њене сестре (првотужена) и брата (бившег друготуженог), те да је на месту тог објекта, који је у међувремену срушен, изграђен нови објекат. Тужила, њена сестра и брат су заједнички градили предметни објекат уз помоћ локалне самоуправе – општине, на начин како је то образложено у првостепеној пресуди, а међу њима није постојао договор око својинских права на самом објекту, нити су из осталих околности случаја нижестепени судови закључили да је намера странака била да се кућа изгради искључиво за потребе становања тужиле. Зато су неосновани сви ревизијски наводи којима тужила указује да је погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у погледу њеног финансијског учешћа у изградњи куће (и правног значаја таквог учешћа), будући да тужила није доставила доказе да је намера свих наследника била да се кућа изгради за потребе тужиле.

Стога, чињеница да су парничне странке учествовале у изградњи новог објекта у циљу замене дотрајалог, а потом и срушеног објекта, без јасног разграничења и опредељења да се нови објекат гради искључиво за потребе тужиле, и према оцени Врховног суда, упућује на закључак да је изградњом објекта заснована сувласничка заједница са уделима који су им припадали на ранијем објекту који је био предмет заоставштине њиховог покојног оца (по 1/3, односно 4/12). Осим тога, тужили је припао и удео иза покојног брата ДД (1/4 од 1/3, што износи 1/12), па је другостепени суд правилно утврдио да је власнички удео тужиле на предметном објекту 5/12, односно да није основан тужбени захтев за утврђење да је тужила власник још 7/12 идеалних делова у ком делу је захтев одбијен.

Не могу се прихватити као основани ревизијски наводи да је тужила право својине на предметном објекту стекла применом члана 24. Закона о основама својинскоправних односа. Ово из разлога што су у изградњи објекта учествовали сви наследници иза пок. ГГ који су имали једнаке уделе на порушеном објекту бр. 1, и самим тим, сразмерне уделе на земљишту за употребу објекта, због чега није могуће применити правила о стицању права својине изградњом објекта на земљишту на коме друго лице има право својине, јер су у конкретном случају и градитељи и сопственици земљишта – иста лица. Из наведених разлога тужила се не може сматрати градитељем објекта на

туђем земљишту и својинска права заснивати на оригинарном начину стицања. Наводи ревизије којима тужила настоји да докаже већи удео у стицању објекта улагањем трећег лица – фирме „ЖЖ“ где је она била запослена су неосновани, управо јер није доказано да су та средства допринос тужиље у смислу да су уложена ради њеног стицања права својине на објекту.

Како не постоје разлози због којих је ревизија изјављена, као ни разлози о којима суд води рачуна по службеној дужности, Врховни суд је применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку донео одлуку као у изреци.

**Председник већа - судија
Татјана Миљуш, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић